

QUÈ CAL SABER?

L'ÚS INCORRECTE DE LA PREPOSICIÓ *AMB* PER A INTRODUIR EL COMPLEMENT DE RÈGIM D'ALGUNS VERBS

Dins el conjunt de verbs intransitius, n'hi ha que fan servir una preposició determinada per a introduir el **complement de règim** (o **complement verbal de règim preposicional**) que poden portar, que s'anomena així perquè el nexa (la preposició *amb*, per exemple) hi és obligat. Aquests complements no poden ésser representats per un pronom feble de datiu, sinó que ho han d'ésser pels pronoms *en* o *hi*. Per a saber les preposicions que podem fer servir per a introduir els complements de règim, hem de consultar el diccionari normatiu (DIEC).¹

Així doncs, cal anar amb compte amb alguns castellanismes «camuflats» en forma règim verbal, que sovint costen de trobar o passen desapercebuts. Ací en teniu tres que afecten verbs que regeixen incorrectament la preposició *amb* en determinats contextos.

acabar v. intr.

Els usos intransitius del verb *acabar* no permeten afegir-hi complements de règim introduïts per la preposició *amb*. Per tant, és incorrecte escriure **acabar amb* quan significa 'posar fi' o 'destruir': **Cal acabar amb les guerres*; sinó que cal dir, per exemple, *Cal posar fi a les guerres*. En canvi, aquesta preposició és correcta en casos que no són de règim verbal, com ara *Aquest sopar l'acabarem amb un xampany* (que significa 'l'acabarem d'aquesta manera').

fer-se v. intr. pron.

Els usos intransitius pronominals del verb *fer* tampoc no poden regir la preposició *amb*. Per tant, és incorrecte usar **fer-se amb* en el sentit d'«apoderar-se»: **El partit feixista s'ha fet amb el Parlament*; sinó que cal fer servir *El partit feixista s'ha apoderat del Parlament*. En canvi, sí que és correcte quan significa 'fer-se de tal manera', com ara en *El pastís es fa amb molta cura*, o 'tractar-se amb', com en *Ja no es fa amb els veïns de dalt*.

poder v. aux.

El verb *poder* no és un veritable verb intransitiu, sinó que és un verb auxiliar que acompanya verbs en infinitiu. Així doncs, és incorrecte emprar **poder amb* en el sentit de 'dominar', 'suportar' o 'superar': **No puc amb aquell disc ni *Ha pogut amb la malaltia*; sinó que cal escriure *No puc suportar aquell disc* i *Ha superat la malaltia*, respectivament. En canvi, és correcte l'ús de la preposició quan introdueix complements adverbials: *Per a resoldre-ho, he pogut amb l'ajuda que m'has donat*.

1. INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS, *Diccionari de la llengua catalana* (en línia), 2a ed., Barcelona, IEC, 2007 (actual. 2020). Una altra obra que pot ésser interessant de consultar pel nombre de casos de règim que conté, per bé que no és estrictament normativa, és la de Jordi GINEBRA i Anna MONTSERRAT, *Diccionari d'ús dels verbs catalans: Règim verbal i canvi i caiguda de preposicions*, 2a ed., Barcelona, Educaula, 2009.